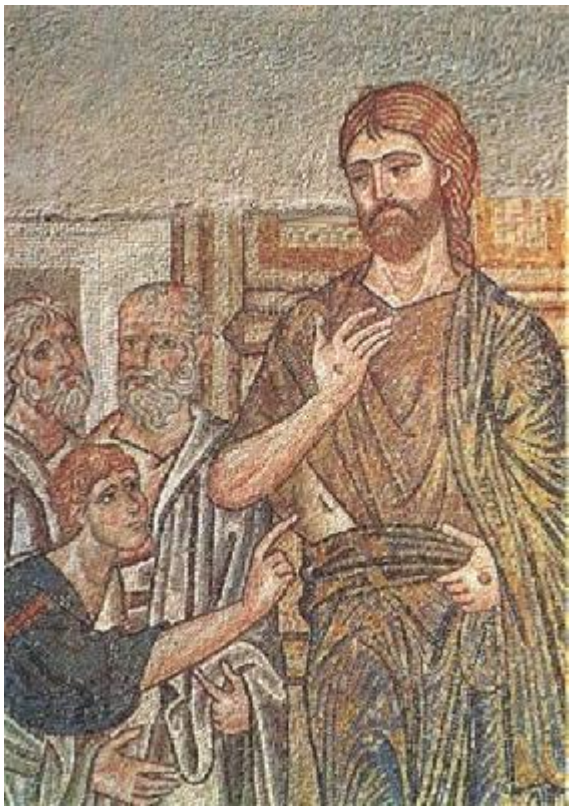
11.05.2014 г. / 18:09:50

Вяра

Втора неделя след Възкресение. Томина неделя

Уверението на свети апостол Тома

Уверение на свети апостол Тома. Фрагмент от стара мозайка. Дафни, Гърция

Тази неделя честваме паметта на един от дванадесетте Христови ученици – св. апостол Тома.

След възкресението Си Спасителят се явил на учениците, но ап. Тома не бил сред тях (Лук. 24:36-49; Иоан 20:19-25, Марк 16:14-18)

Апостолите му казали: "Видяхме Господа", но той не искал да им повярва докато сам не Го види с очите си и докато не попипа Неговите рани ("*ако не видя на ръцете Му белега от гвоздеите, и не туря пръста си в раните от гвоздеите, и не*

туря ръката си в ребрата Му, няма да повярвам.").

Осем дни по-късно апостолите се били отново събрали, а заедно с тях бил и Тома (Иоан 20:26-31). Господ отново им се явил и казал на апостол Тома:

- "*дай си пръста тук, и виж ръцете Ми; дай си ръката и тури в ребрата Ми; и не бъди невярващ, а вярващ... ти повярва, защото Ме видя; блажени, които не са видели, и са повярвали.*"

Със страх и трепет свети Тома видял раните на Спасителя и попипал Неговите животворни ребра, а след това рекъл:

- *Господ мой и Бог мой!* (Иоан. 20:24-29).

Така свети Тома със своето неверие още повече утвърди сред християните вярата в Него. Със своята постъпка той даде на всички да разберат и да се уверят, че Господ е възкръснал не привидно, нито пък с друго тяло, но със същото, с което пострада заради нашето спасение и с което впоследствие се яви на Своите ученици.

Тропарь, глас 7

Запеча́тану гро́бу,/ живо́т от гро́ба возсия́л еси́, Христе́ Бо́же,/ и две́рем заключе́нным,/ ученико́м предста́л еси́,/ всех воскресе́ние;/ дух пра́вый те́ми обновля́я нам,// по вели́цей Твое́й ми́лости.

Перевод: *Хотя гроб был запечатан, Ты, Жизнь, из гроба воссиял, Христе Боже; и, когда двери были заперты, Ты, всех Воскресение, предстал ученикам, через них Дух Правый обновляя в нас по великой Твоей милости.*

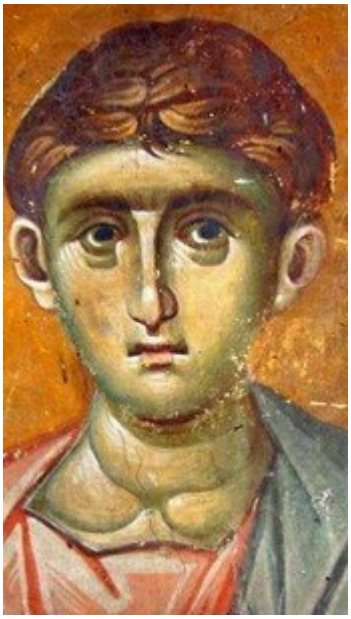
Кондак, глас 8

Любопы́тною десни́цею/ жизнопода́тельная Твоя́ ре́бра Фома́

испыта́, Христе́ Бо́же;/ созаключе́нным бо две́рем я́ко вшел еси́,/ с про́чими апо́столы вопия́ше Тебе́:// Госпо́дь еси́ и Бог мой.

Перевод: *Любознательной рукою жизнь источающие ребра Твои исследовал Фома, Христе Боже; и тогда, как Ты вошел при запертых дверях, он с прочими Апостолами стал взывать Тебе: «Ты – Господь и Бог мой!»*

ВЪВ ВТОРА НЕДЕЛЯ СЛЕД ВЪЗКРЕСЕНИЕ – ТОМИНА

Свети Апостол Тома. Фрагмент от стара стенопис. Селището Карея, Света Гора-Атон

Ти повярва, защото Ме видя, блаженни, Които не са видели, и са повярвали.

(Иоан. 20:29)

Благослови отче!

Благочестиви християни, през тази седмица весело празнувахме пресветлото Христово възкресение, с радостни похвали и победни песни. Веселихме се и духовно, и телесно,

целунахме се един друг, като братя и си простихме съгрешенията. Празнувахме цялата седмица, като един ден, понеже е един празник. А днес празнуваме подновяването на същия празник и на новата неделя. Защото, от както Христос възкръсна, от тогава този ден се нарича неделя. Тя се нарича и нова, защото е първа след Христовото възкресение и защото на този ден ще възкръснат мъртвите при Второто пришествие и ще се подновят с нетление в небесното царство, както днес се поднови вярата на Тома с докосването на Христовите рани, както казва Евангелието.

Евангелие от Иоан, зачало 65

Вечерта в първия ден на седмицата, когато вратата на къщата, дето се бяха събрали учениците Му, стояха заключени, поради страх от иудеите, дойде Иисус, застана посред и им казва: мир вам! И това като рече, показа им ръцете и нозете и ребрата Си. Учениците се зарадваха, като видяха Господа. А Иисус пак им рече: мир вам! Както Ме Отец прати, тъй и Аз ви пращам. И като рече това, духна и им казва: приемете Духа Светаго. На които простите греховете, тям ще се простят, на които задържите, ще се задържат. А Тома, един от дванайсетте, наричан Близнак, не беше с тях, когато дохожда Иисус. Другите ученици му казваха: видяхме Господа. А той им рече: ако не видя на ръцете Му белега от гвоздеите, и не туря пръста си в раните от гвоздеите, и не туря ръката си в ребрата Му, няма да повярвам. След осем дена учениците Му бяха пак вкъщи, и Тома с тях. Дойде Иисус, когато вратата бяха заключени, застана посред тях и рече: мир вам! После казва на Тома: дай си пръста тук, и виж ръцете Ми, дай си ръката и тури в ребрата Ми, и не бъди невярващ, а вярващ. Отговори Тома и Му рече: Господ мой и Бог мой! Иисус му казва: Тома, ти повярва, защото Ме видя, блажени, които не са видели, и са повярвали. И много други чудеса направи Иисус пред учениците Си, за които не е писано в тая книга. А това е

написано, за да повярвате, че Иисус е Христос, Син Божий, и като вярвате, да имате живот в Неговото име. (Иоан. 20:19-31)

ТЪЛКУВАНИЕ

Като възкръснал рано в неделя, Христос се явил късно вечерта сред апостолите, които се били събрали и стояли заключени поради страх от иудеите и им казал да не скърбят. защото е възкръснал. Преди да влезе, Христос не похлопал, за да не уплаши апостолите, и влязъл през заключената врата, за да ги увери, че е Самият Той. Ако някой от вас попита: „Как Христос е влязал с тялото Си през заключената врата?“, аз му отговарям така: „Както премина през девствената утроба на Света Богородица, както ходи по морето, без да си намокри краката, както възкръсна от гроба и не повреди печатите, така влезе и през заключената врата и рече на апостолите: *Мир вам*!. За да покаже, че е дошъл на земята, за да установи мир между Бога и хората. Което доказаха и ангелите, които при раждането му пееха: *Слава във висините Богу, и на земята мир, между човеците благоволение!* (Лук. 2:14). Като им преподал мир, Христос им показал раните по тялото Си, за да ги увери, че е възкръснал със същото тяло, което евреите приковаха на кръста, и за да видят реброто, от което изтече спасение и лек, за нас от Адамовото съгрешение. Тогава, щом го видели апостолите се зарадвали, като мироносиците, на които първо се явил и казал: *„Радвайте се!“* защото първото проклятие в рая стана заради жената Ева, за това и първата радост се случи на жените мироносици. А с това, че два пъти казал: *„Мир вам!“*, Христос ни даде душевен и телесен мир, така че да сме в мир не само с хората, но и със собствената си съвест. Защото няма по-добро нещо от мира и съгласието. И като дал на апостолите този мир, Христос обяснил, че както Отца Го е пратил от небето на земята, така и Той ги праща по целия свят да проповядват Евангелието и Неговите чудеса, да обръщат света от идолопоклонството и да опрощават греховете

на онези, които повярват, а после духнал към тях и рекъл: *„Приемете Духа Светаго. На които простите греховете, тям ще се простят; на които задържите, ще се задържат.“*. От тогава на сам истинските християнски архиереи имат тази власт по приемственост. Когато духнал в Адам при създаването му, Бог му дал пълна власт, която той изгубил с престъплението си, за това сега Христос духнал втори път върху апостолите и отново им дал същата власт, но понеже Тома не бил заедно с апостолите, когато Христос им се явил първия път, и понеже не повярвал, че са Го видели, за това им се явил втори път, и като им преподал мир, накарал Тома да си сложи ръката в ребрата, за да се увери. За това Тома повярвал и рекъл: "Г*оспод мой и Бог мой*". Той е Този, който е създал Адам, Който изцери толкова много болни, слепи, хроми и неми, Този, Когото евреите разпнаха и прободоха в ребрата. Тогава Христос му казал: *„Тома, ти повярва, защото Ме видя; блажени, които не са видели, и са повярвали.“*.

ПОУЧЕНИЕ

Християни! Всички ние се хвалим и казваме, че вярваме в Христа. Но каква ни е ползата от такава вяра, ако не се отказваме от нашите беззакония? И дяволът има такава вяра и трепери от Бога, но като не прави добро, и той няма никаква полза от нея. Ние вярваме, че Бог ще съди онези, които нарушават Неговите заповеди, а ние ежедневно ги нарушаваме, и каква полза от това, че вярваме? Вярваме, че Бог е заповядал да обичаме всеки християнин, а ние се мразим и тъпчем, и каква е ползата ни от това? Ако ние не простим на другите съгрешенията им, и Бог не ще прости нашите, и така ще враждуваме до смъртта си, и каква полза от това, че вярваме? Каква е ползата от това, че вярваме, че Христос е казал да обичаме враговете си, а ние ги

мразим, вярваме, че който се грижи за сиромах, послужва на Самия Бог, а си отвръщаме очите от сиромасите. Вярваме, че който върши добро, ще получи Небесното царство, а вършим зло. Вярваме, че Бог ще изпрати грешниците на вечна мъка, а постоянно грешим, и каква полза от това, че вярваме? Такава празна вяра не спасява човека, ако няма добри дела, защото е като тяло без душа, и както тялото без душа не може да ходи, така и вярата без добри дела не може да спаси човека. Християни! Ние не сме видели Христа, както са Го виждали апостолите, само от Евангелието чуваме, че Той е истински Бог, Второто лице на Светата Троица, Който се въплати, за да спаси човешкия род, и вярваме, но дали сме блажени, като не сме видели и вярваме? Наистина сме блажени, щом сме повярвали, без да сме видели, **но само при условие, че заедно с вярата имаме и добри дела**. За това, братя трябва да вършим такива дела, които са истинни, честни и праведни, защото тогава Бог ще ни даде всяко добро и винаги ще бъде с нас. Нему слава во веки веков, Амин.

---

buditeli.info © 2017